

[Anden Næstformand.]

Fortsettelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra
1. April 1937 til 31. Marts 1938.

Mødet hævet Kl. 17.

12te Møde.

Torsdag den 29. Oktober Kl. 13.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

*Fortsettelse af første Behandling af
Forslag til Finanslov for Finansaaret fra
1. April 1937 til 31. Marts 1938.*

Forhandlingen genoptoges.

Rager: Den Debat, der har været ført her, afspejler, som det saa ofte før har været Tilfældet med Finanslovdebatterne, en Række af de Interessemæssigheder, der findes mellem de forskellige Klasser i Folket, de forskellige Egne, de forskellige Erhverv o. s. v. Man har meget ofte talt om de Forskydninger Erhvervene eller Landsdelene imellem, som er fremkommet dels paa Grund af Udvikling, dels paa Grund af Konjunkturer og dels paa Grund af de Indgreb, der sker fra politisk Side. Det har interesseret mig at tage nogle Tal frem for at undersøge den Udvikling, der er sket paa forskellige Omraader, ikke i Løbet af de sidste Par Aar, men over en Aarrække, og jeg har da valgt at tage et Tidsrum paa 25 Aar. Det, jeg først og fremmest har set paa, er dette: Hvorledes er Forskydningen sket Hovedstad, Provinsbyer og Land imellem? Jeg har følt mig tilskyndet hertil bl. a. paa Grund af den Bevægelse, der har været sporet ude fra Provinsen, idet Provinsen har ment, at Hovedstaden i ikke ringe Grad voksede og tilrev sig Værdier paa Provinsens Bekostning. Hvis jeg nu gjorde op, hvorledes Indtægter og Formuer procentvis var fordelt mellem disse tre Kategorier i 1911, og hvorledes de procentvis

er fordelt i Dag, vilde dette ikke give noget umiddelbart Sammenligningsgrundlag. Det er nødvendigt ogsaa at tage Hensyn til den Forskydning, som har fundet Sted med Hensyn til den procentvise Fordeling af Befolkningen. Man vil da se, at i 1911 laa 35 pCt. af Indtægterne i København, nu ligger der 41; der er altsaa her sket en Forskydning til Fordel for Storbyen. Jeg gør opmærksom paa, at egentlig var Procenttallet for 1911 32, men under Hensyn til den procentvise Tilvækst til Befolkningen maa man regne med 35 pCt., for at man kan faa det rette Sammenligningsgrundlag frem. 23 pCt. af Indtægterne laa i Provinsbyerne, nu ligger der 25, og i Landdistrikterne laa 42 pCt., nu ligger der 34. Med Hensyn til Formuerne er Forholdet dette, at Hovedstaden er steget fra 34 til 38 pCt. og Provinsbyerne fra 16 til 20, medens Landdistrikterne er faldet fra 50 til 42.

Jeg synes, at disse Tal i hvert Fald klart viser een Ting, nemlig at den Bevægelse, som er rejst i Provinsbyerne, ikke kan siges at have et virkelig forsvarligt Grundlag. Det viser sig, at Provinsbyerne i samme Grad som København, formuemæssigt maa ske endda noget stærkere, har lukreret af den Udvikling, der har fundet Sted, hvormod det maa indrømmes, at det for Landdistrikterne er gaaet tilbage.

Befolkningmæssigt set forholder det sig saaledes, at i 1911 havde Provinsbyer og Hovedstad hver 20 pCt. og Landdistrikterne 60 pCt. af Befolkningen. Efter den Forskydning, der er sket, har Provinsbyer og Hovedstad hver 23 pCt. og Landet 54 pCt. Det vil altsaa sige, at Landbruget og Landet i det hele taget ikke har formaet i samme Grad som Provinsbyer og Hovedstad at opsure Befolkningstilvæksten, og Grundene hertil kender vi alle. Men trods dette er vi jo stadig af den Anskuelse, at Landbruget er vort Hovederhverv, og det er ogsaa ganske klart, at det Erhverv, der tager de Rigdomme ind, der hvert Aar vælder op af den danske Jord, og bringer dem i forædlet Skikkelse ud paa Eksportmarkederne og derved bringer Deviser hjem til os, maa have Krav paa al den Hjælp og Støtte, som det er muligt at give.

Naar vi diskuterer disse Ting, deler vi jo i Almindelighed vore Erhverv i et Landbrugserhverv og et Industrierhverv. Det forekommer mig egentlig, at denne Deling efterhaanden er lidt forkert. Man burde vel egentlig dele det saaledes, at den Del af Landbruget, som importerer de naturlige Raavarer, nemlig Gødning og Grovfoder,